

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.20.769/2016/3.szám

A tanács tagjai: . Havasi Péter a tanács elnöke

. Zumbók Péter előadó bíró

. Udvary Katalin bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

. Maksa Csaba István ügyvéd

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

éres Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Tamás Olivér ügyvéd)

Az alperes beavatkozója:

beavatkozó

Az alperes beavatkozójának képviselője:

Csuka és Társa Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Bardovits Anett ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ővárosi Ítéltábla 7.Pf.21.607/2014/14.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

ővárosi Törvényszék 5.P.25.705/2007/46.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 60.000 (hatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg a 608.400 (hatszáznyolcezer-négyszáz) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes Ortopédiai és Sportsebészeti Osztályán 2003. július 23-án a felperes jobb térdét súlyos degeneratív elváltozások miatt megműtötték, a jobb sípcsont valgisalo magas osteotomiáját végezték

el. A műtétet 12 óra 15 perckor fejezték be. A felperes műtét után jelentkező panaszai rekesz-szindróma (compartment) gyanúját vetették fel, ezért keringésjavító infúziót kapott, majd hajnali 4 órától újabb műtétet végeztek, amellyel a végtag keringése rendeződött. A nap folyamán a lábháti verőérnek és a hátsó sípcsonti verőérnek a pulzusai eltűntek. A 2003. július 24-én 15 óra 12 perckor végzett Doppler-vizsgálat alapján artériás embolizáció gyanúja merült fel, emiatt a felperest 15 óra 30 perckor a Kórház Érsebészeti Osztályára szállították és ott műtétet hajtottak végre. A felperes jelenlegi állapota szerint a panaszokat okozó tengely eltérés korrekciója megtörtént, a szövödmény miatt a lábszár kiterjedt hegesedése, izomelhalás és bőrátültetés utáni állapot alakult ki, továbbá a lábfejemelő ideg részleges hűdése észlelhető.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében a műtéttel összefüggő vagyoni és nem vagyoni kárai megtérítésére kérte az alperes kötelezését arra hivatkozással, hogy a keringés megszűnésének korábbi felismerése a fokozott ellenőrzés elmulasztása miatt maradt el és ez a felperes számára hátrányos következményekkel járt.
- [3] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.
- [4] Az elsőfokú bíróság az 5.P.25.705/2007/24. számú közbenső ítéletével megállapította az alperes kártérítési felelősségét azon károk vonatkozásában, melyek a felperesnél azért következtek be, mert az alperes 2003. július 24-én a hajnali műtétet követően a beteg szoros megfigyelését elmulasztotta, s ezáltal késve észlelte a keringés megszűnését. A másodfokú a bíróság a 7.Pf.21.335/2011/4. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.III.21.007/2012/4. számú közbenső ítéletével pedig a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartotta.
- [5] A felperes módosított keresetében nem vagyoni kártérítés jogcímén 8.000.000 forint és annak 2003. szeptember 26-ától a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata, vagylagosan jelenlegi értéken 15.000.000 forint, míg vagyoni kártérítés jogcímén összesen 6.336.000 forint, valamint 2014. január 1-jétől havi 51.000 forint járadék megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Vagyoni kárként kérte megtéríteni az ápolás, gondozás 588.000 forint összegű költségét, a háztartási kisegítéssel felmerült 1.277.500 forint kiadást, a gyógytornász költsége miatt 2.401.000 forintot, a szobakerékpár beszerzésével kapcsolatban felmerült 159.000 forint összegű kiadást, a közlekedési kisegítő 480.000 forint összegű költségét, az élelemfeljavítással összefüggő 91.000 forint kiadást, a 42.500 forint összegű gyógyszerköltséget, a 240.000 forint rezsi

többletköltséget és az 1.058.000 forint rehabilitációs költséget. Kártérítési járadékként a fenti időponttól a háztartási kisegítés miatt havi 21.000 forintot, a gyógytornász költsége kapcsán havi 30.000 forintot követelt.

- [6] Az alperes érdemi ellenkérelmében a közbenső ítélet meghozatala után is a kereset elutasítását kérte. A nem vagyoni kárigényt eltúlzottnak tartotta, a vagyoni kárigényeket pedig a bizonyítottságuk hiánya miatt vitatta.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítést és annak 2003. szeptember 26-ától számított törvényes késedelmi kamatát, továbbá 1.233.500 forint vagyoni kártérítést és annak 2009. január 1-jétől számított törvényes késedelmi kamatát, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A kártérítési követelések összegét a „Pp. 206. § (3) bekezdése” alapján mérlegeléssel határozta meg. Mivel a szakvélemény szerint a felperes három hónapig napi 2 órában szorult gondozásra, illetve háztartási kisegítő igénybevétele, ezért erre az időszakra 180.000-180.000 forintot ítél meg. Élelemfeljavítás címén hat hónapra 60.000 forint, gyógyszerköltség címén összesen 52.500 forint, rezsi többletköltség címén két évre havi 3.000 forint alapulvételével 72.000 forint, közlekedési kisegítő címén pedig négy évre havi 10.000 forinttal számolva 480.000 forint tekintetében marasztalta az alperest. A szobakerékpár 159.000 forint vételárának megfizetésére azért kötelezte, mert bár a felperes arról számlát nem csatolt, de a vételt tanúvallomás bizonyította, és e fejlesztőeszköz orvosilag indokolt volt. A rehabilitációs költség megtérítése iránti kárigényt az elsőfokú bíróság azért tartotta alaptalannak, mert amellett, hogy a felperes lényegében a közlekedési költségei megtérítését kérte, a szükséges és indokolt kezelést a társadalombiztosítás terhére is igénybe vehette volna. Miután pedig a korrekciós műtéteket azért kellett elvégezni, mert a felperes felhagyott az emelők használatával és a gyógycipőket sem viselte, azok költségeit sem háríthatja át az alperesre. Az elsőfokú bíróság a gyógytornász költségeként 20 alkalomra mérlegeléssel 7.500 forintos óradíj alapulvételével 50.000 forintot állapított meg, de az alperes járadék fizetésére kötelezését nem tartotta indokoltnak. Mint ahogy a háztartási kisegítői járadékgigényt is alaptalannak tartotta. A nem vagyoni kártérítés összegét az elsőfokú bíróság arra figyelemmel határozta meg 5.000.000 forintban, hogy a kórházból való kikerülését követően a felperes és családja nehéz helyzetbe került, de azután a felperes állapota folyamatosan javult, és jelenleg a káresetből eredően 20% a munkaképesség-csökkenésének mértéke. A felperes személyes viszonyai ugyan rendeződtek, de a visszamaradt

mozgáskorlátozottsága a korábbi életvitelét nem teszi lehetővé, az az élet minden területén hátráltatja.

- [8] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett - a keresetet elutasító - részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, és a felperest megillető vagyoni kártérítés összegét 1.083.667 forintra leszállította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Határozatának indoklásában kiemelte, hogy az alperes kártérítési felelősségét jogerős közbenső ítélet már megállapította, ahhoz anyagi jogerő fűződik, s így a felperes kárigényének jogalapja nem tehető vitássá. A fellebbezési eljárásban kiegészített szakvélemény alapján megállapította, hogy a jogerős közbenső ítélet által az alperes terhére rótt mulasztás hiányában a keringésmegszűnés korai észlelése esetén a felperes teljes gyógyulása is bekövetkezhetett volna, lett volna esély arra, hogy a felperesnél nem alakul ki izomelhalás és az idegkárosodás csak átmeneti formában jelentkezik. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperest ért hátrányos változásokat teljes körűen feltárta, és a bizonyítékokat okszerűen mérlegelve, a kár bekövetkeztekori ár- és értékviszonyokat, valamint a más hasonló ügyekben megállapított összegeket is alapul véve, az elszenvedett sérelemmel arányban állóan állapította meg a nem vagyoni kártérítés mértékét. A gondozás többletköltsége címén megítélt vagyoni kártérítés összegét azért mérsékelte - 10 napot és napi 2.000 forintot figyelembe véve - 20.000 forintra, mert a kiegészítő szakvélemény szerint a keringésmegszűnés korai észlelése mellett is szüksége lett volna a felperesnek 1-2 hétig gondozóra. A háztartási kisegítő költségének - 35 nap és napi 2.000 forint alapulvételével - 70.000 forintra való leszállítását az indokolta, hogy a felperes a keringésmegszűnés késői észlelése nélkül is 4-6 hétig kisegítőre szorult volna a háztartási munkák elvégzésében. Minthogy az alperes mulasztására visszavezethető légyrész károsodás, az újabb műtétek nélkül élelemfeljavítás nem lett volna szükséges, a másodfokú bíróság az e jogcímen megítélt vagyoni kártérítés összegének megváltoztatására nem látott alapot. Mivel a keringésmegszűnés késői észlelése miatt bekövetkezett szövődmények indokolták a felperes által megjelölt gyógyszerek szedését, ezért a másodfokú bíróság is az alperesre átháríthatónak, indokoltnak tartotta azok költségét. Tekintve azonban azt, hogy az elsőfokú bíróság a kereseten túlterjeszkedett, az alperes marasztalását a kereset szerinti 42.500 forintra leszállította. Ugyancsak az alperes mulasztása volt az oka annak, hogy a felperesnek a térdműtét után várhatóhoz képest 4-6 héttel többet kellett az otthonában tartózkodnia, és az újabb korrekciós műtétek összesen 7 hónappal növelték meg az indokolt otthontartózkodás időtartamát. Rezszi többletköltség ezért a felperest nem az elsőfokú bíróság által megállapított 2 évre, hanem 8,5 hónapra illette meg, a másodfokú bíróság emiatt 25.500 forintra mérsékelte az alperest

terhelő marasztalási összeget. Közlekedési kísézőre a felperesnek az alperes mulasztásának hiányában a gondozási időszakban lett volna szüksége, a másodfokú bíróság ezért az ezen a címen megítélt vagyoni kártérítés összegét a 10 napra eső többletköltség összegével, 3.333 forinttal mérsékelte. A másodfokú bíróság is úgy foglalt állást, hogy a szobakerékpár vásárlásával felmerült 159.000 forint összegű kiadást az alperesnek kell viselnie, mert a szakvélemény szerint a kialakult jelentős lágyrész- és idegkárosodás a szobakerékpár használatát szükségessé tette, s így ez a költség - a tanúvallomásra is tekintettel - számla hiányában is elfogadható volt. A gyógytornász többletköltsége kapcsán a másodfokú bíróság utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság itt az óradíj összegét nyilvánvalóan elírta, annak helyes mértéke ugyanis a megítélt kártérítés összegéből adódóan 2.500 forint, amit alátámaszt a felperes házastársának tanúvallomása is. A másodfokú bíróság az utóbbi kárigénnyel és a közlekedési kíséző költségével kapcsolatban kiemelte, hogy a szakvéleménnyel is alátámasztottan a felperesnek szüksége volt közlekedési kíséretre, illetve gyógytornára, ami az azt elvégző rokonoknak, barátoknak többletmunkát jelentett, és ez nem mentesítheti az alperest a kár megtérítése alól.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A jogerős ítéletet az alperes támadta felülvizsgálattal, kérve elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a kereset teljes egészében való elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, a megítélt kártérítés összegének mérséklését, harmadlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára kötelezését. Az alperes sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban kiállított, téves és iratellenes kiegészítő szakértői véleményt a döntése alapjául elfogadta. A szakértő ugyanis nem vette figyelembe, hogy a felperes esetében érsebészeti műtétre nem a compartment tünetegyüttes miatt került sor, illetve a Kúria ítélete az alperes felelősségét nem ennek vonatkozásában állapította meg. Az alperes álláspontja szerint a szakértőnek meg kellett volna határoznia azt, hogy a szövődmények által okozott károk, illetőleg a késői észlelés egymáshoz mérten milyen arányban hatottak közre a felperes jelenlegi állapotának kialakulásában, a szakvélemény azonban ilyen megállapítást nem tartalmaz. Sérelmezte az alperes azt is, hogy a compartment tünetegyüttest a szakértő a keringésmegszűnéssel szinonim fogalomként kezelte, holott valójában a két szövődmény egymástól különböző szövődményeket és műtéteket takart. Mindemiatt a jogerős ítélet sérti a Pp. 164. §-ának (1) bekezdését és 206. §-ának (1) bekezdését, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) káreseménykor hatályban volt 77. §-ának (3) bekezdését. A Pp. 3. § (3) és (4) bekezdéseinek, valamint 164. § (1) bekezdésének sérelmére az alperes azért hivatkozott, mert a

másodfokú bíróság nem kísérelte meg a szakértői vélemények közötti ellentmondás feloldását, és az alperes új szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványát elutasította. A felperes által megjelölt károk és a jogerős közbenső ítéletben megállapított, az alperesnek felrótt mulasztás közötti okozati összefüggés bizonyításának kötelezettsége a felperest terhelte volna, aki e kötelezettségének nem tett eleget, a keresetét ezért el kellett volna utasítani. A felülvizsgálati hivatkozás szerint a jogerős ítélet azért megalapozatlan, mert a bíróságok nem választották el a hajnali műtétet követő szoros megfigyelés elmulasztásából, s ezáltal a keringésmegszűnés késői észleléséből eredő károkat a kellő gondosság és szakértelem tanúsítása mellett elvégzett alpműtét és az alperes hibáján kívül felmerült szövődmény következtében a felperesnél jelentkező károktól. Az alperes közrehatása körében, vagyis annak kapcsán, hogy a felperes állapotának kialakulásában mekkora szerepe volt a szoros megfigyelés elmulasztásának, a felperest terhelte bizonyítási kötelezettség. Nem bizonyított ugyanakkor az, hogy a rögzösödés az alperes mulasztásának következtében alakult ki. A bizonyítási kötelezettség elmulasztása folytán viszont az alperes terhére semmilyen vagyoni, illetve nem vagyoni kár megfizetésének kötelezettsége nem lett volna megállapítható. Az egyes vagyoni kárigények tekintetében az alperes utalt arra, hogy a közlekedési kisegítő költségénél a felperes a magánorvosi ellátás igénybevételével kapcsolatosan felmerült benzinköltségét kívánta érvényesíteni, aminek megtérítésére az alperes a kárigény célját tekintve sem köteles amellet, hogy a felperes ezt a követelését semmilyen bizonyítékkal nem támasztotta alá. Az alperes kifejtette azt is, hogy mivel a felperes a gyógytornát gyógytornász igénybevétele nélkül végezte, ezért az plusz költséget nem eredményezett számára, és a társadalombiztosítás keretében igénybe vett gyógytornán felül felmerült kiadását egyébként sem háríthatja át az alperesre. A nem vagyoni kártérítés összegét az alperes azért tartotta eltúlzottnak, mert az nem igazodik az irányadó bírói gyakorlathoz és a káreseménykori ár- és értékviszonyokhoz. Hivatkozott továbbá arra, hogy az egészséghez fűződő jog megsértésére alapított igény kizárólag a gyógytartam mértékével összefüggésben értelmezhető, a felperes állapota ugyanis jelentősebb mértékben az alperes magatartásától független események miatt alakult ki. Mindezekre tekintettel az alperes felülvizsgálati kérelmében a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339. § (1) bekezdésének és 355. § (1) bekezdésének sérelmét is állította.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése és 275.§-ának (2) bekezdése a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott része a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból

jogszabálysértő-e.

- [11] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [12] A jogerős ítélet a felperes keresetének csupán részben adott helyt, és az elsődleges, a kereset teljes egészében való elutasítására irányuló felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletet e részében támadta. Emiatt a keresetet részben elutasító ítéleti rendelkezés a már hivatkozott Pp. 275. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel nem volt felülvizsgálható.
- [13] A perben korábban hozott jogerős közbenső ítélet az alperes kártérítési felelősségének fennállását megállapította. Ez a közbenső ítéleti megállapítás szükségszerűen feltételezi az alperes kárt okozó jogellenes magatartását, mégpedig azzal, hogy az alperes magatartása felróható, mert a felelősség alól kimenteni magát nem tudta, s így az Eütv. 77. § (3) bekezdésének sérelmére alapított felülvizsgálati támadás alaptalan volt. A közbenső ítélethez fűződő anyagi jogerő [Pp. 229. § (1) bekezdése] folytán a felek között a felperest ért és általa megtéríteni kért kár bekövetkezése sem volt vitássá tehető, ami azt is jelenti, hogy a kereset teljes elutasításának csak abban az esetben lehetett helye, ha a követelés összegére vonatkozó további eljárás során valamely az alperes marasztalását kizáró - utóbb bekövetkezett - körülmény (pl. a követelés megtérülése, vagy annak egyéb okból való megszűnése) merült volna fel. Ilyen körülmény fennálltát azonban az alperes sem állította, s így a közbenső ítélet jogerőre emelkedése után a kereset teljes elutasítását alappal nem kérhette. Az alperes tehát a felperesnek megtérítendő kár bekövetkezését már nem, csak annak összegét vitathatta, és a bizonyítást arra vonatkozóan kellett lefolytatni.
- [14] A jogerős közbenső ítélet szerint az alperes felelősségét az a mulasztása alapozta meg, hogy 2003. július 24-én a hajnali műtétet követően a beteg szoros megfigyelését elmulasztotta, és ezáltal késve észlelte a keringés megszűnését. A jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartó felülvizsgálati határozat indokolása azt is tartalmazta, hogy az elsődleges korrekciós műtétet az alperes sikeresen és jól végezte el. Rögzítette továbbá azt, hogy a műtét után jelentkező tünetek alapján jól azonosították a kialakult compartment tünetegyüttest, amelyet jól és időben kezeltek. A felelősség alapja tehát a közbenső ítéletben megjelölt mulasztás, amelynél nincs részoki felelősség, mint ahogy a felróhatóság aránya sem állapítható meg azért, hogy elválasztható legyen olyan korábbi állapottól, amely miatt az alperest felelősség nem terheli. A teljes kártérítés elvéből következően pedig az alperes köteles volt a már említett mulasztásával okozati összefüggésben álló vagyoni és nem vagyoni károk megtérítésére. Az alperes ezért tévesen hivatkozott a Ptk. 339. § (1) bekezdésének megsértésére.

- [15] A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségét a követelés összecszerűsége kapcsán is teljesítette, és mivel a tájékoztatás a bizonyítandó tények körét helytállóan határozta meg, és azok bizonyítására helyesen a felperest kötelezte, ezért a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése sem sérült. A Pp. 3. § (4) bekezdésének megsértésére történt felülvizsgálati hivatkozás csak akként volt értelmezhető, hogy az alperes e körben az általa a fellebbezési eljárásban felajánlott további szakértői bizonyítás mellőzését, az új szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványának elutasítását sérelmezte. A perbeli orvosszakértői vélemény ugyanakkor a másodfokú bíróság által elrendelt írásbeli kiegészítésével együtt a per egyéb adataival összhangban állt, aggálymentes volt, és ezért az ítélezés alapjául szolgálhatott. A másodfokú bíróság a jogerős közbenső ítélet tartalmára figyelemmel helyesen határozta meg a szakvélemény kiegészítése körében megválaszolandó azon szakkérdéseket, amelyek a felperes által érvényesített egyes vagyoni kárigényekkel kapcsolatban, az itt feltüntetett költségek szükségességét illetően merültek fel. Annak ellenére pedig, hogy a szakértő valóban téves és iratellenes megállapítást tett a compartment tünetegyüttes késői észlelésével összefüggésben, a kiegészítő szakvéleményt ez nem tette aggályossá, mert a kirendelésben foglaltaknak eleget téve a szakértő arról nyilatkozott, hogy a keringésmegszűnés késői észlelésének milyen, a gyógyulás időtartamát befolyásoló, s ezáltal a vagyoni kárigények összegét érintő következményei voltak. A fentiekben kifejtettekre tekintettel az alperes azt is alaptalanul kifogásolta, hogy a szakértő nem határozta meg, hogy a szövődmények által okozott károk, illetőleg a késői észlelés egymáshoz mérten milyen arányban hatottak közre a felperes állapotának kialakulásában.
- [16] A felperes az őt ért vagyoni hátrány csökkentéséhez, illetőleg kiküszöböléséhez szükséges költségek felmerültét, indokoltságát és összegét a már hivatkozott szakvélemény mellett tanúvallomásokkal bizonyította, emiatt az alperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen hivatkozott arra, hogy a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségét elmulasztotta. Ehhez képest a másodfokú bíróság a bizonyítékoknak a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő, helyes és okszerű mérlegelésével állapította meg az alperes által fizetendő vagyoni kártérítés összegét. Az utóbbi törvényhely, valamint a Ptk. 355. § (1) bekezdésének sérelmére alapított, a nem vagyoni kártérítés összegét érintő felülvizsgálati támadás ugyancsak alaptalan volt. A bíróságok a felperest ért nem vagyoni hátrányokat, s köztük a felperes egészségkárosodásának jellegét, annak maradandó következményeit feltárták, és azokat helyesen értékelték. A következetes bírói gyakorlat szerint pedig a bizonyítékok okszerű mérlegelésének hiányában a bizonyítékok

felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség (BH 2016.33., BH 2013.119., BH 2012.179.).

- [17] Mindebből az is következik, hogy az alperes által hivatkozott jogszabálysértés hiányában a harmadlagos, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránti felülvizsgálati kérelem sem volt teljesíthető. A másodlagos felülvizsgálati kérelem viszont érdemi vizsgálatra sem volt alkalmas, mégpedig azért, mert az a Pp. 272. §-ának (2) bekezdése által megkövetelt határozott kérelmet nem tartalmazott.

Záró rész

- [18] A Kúria a fentiekre figyelemmel a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [19] Az alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésére tekintettel kötelezte a felperes részéről felmerült felülvizsgálati eljárási költségnek - a képviselőtét ellátó ügyvédnek a jogi képviselői tevékenység arányában megállapított ügyvédi munkadíjának - megfizetésére. Az alperes teljes személyes illetékmentessége [Itv. 5. § (1) bekezdésének c) pontja] folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2017. február 1.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző
HM